

ROMÂNIA ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.2827

Dosar nr.x

Ședința publică de la 17 mai 2011

Președinte:

Judecător Judecător Judecător

Magistrat asistent

La data de 03 mai 2011 s-au luat în examinare recursurile declarate de S.C. „x” S.R.L. x, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj împotriva sentinței civile nr. x din 26 mai 2010 a Curții de Apel x- Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la 03 mai 2011, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 17 mai 2011.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin sentința civilă nr. x din 26 mai 2010, Curtea de Apel x Secția contencios administrativ și fiscal a dispus admiterea în parte a acțiunii formulată de reclamanta S.C „x” S.R.L. x, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras - Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, și în consecință, a hotărât:

- anularea în parte a actelor administrativ fiscale reprezentate de: decizia nr. x/26.05.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin- Serviciul Soluționare Contestații, decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. x/29.02.2008 și Raportul de Inspecție Fiscală nr. x/29.02.2008 emis de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj - Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește obligațiile fiscale suplimentare de plată în valoare de x lei cu titlu de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, x lei cu titlu de majorări de întârziere și x lei cu titlu de penalități de întârziere aferente sumei de x de lei; x lei reprezentând impozit pe profit, precum și majorări de întârziere aferente acestei sume; x lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar și majorările de întârziere aferente

acestei sume; x lei reprezentând impozit pe profit; x lei reprezentând TVA determinată suplimentar și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei; x lei reprezentând impozit pe dividende.

- respingerea în rest a acțiunii formulate de reclamantă, menținând celelalte dispoziții ale actelor administrative fiscale atacate.

- obligarea pârâtelor la plata către reclamantă a sumei de x lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu parțial avocat și expert, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar.

Pentru a anula în parte actele administrativ fiscale contestate, instanța de fond, examinând prevederile legale incidente, și-a însușit în parte susținerile societății reclamante, reținând și concluziile raportului de expertiză efectuat în cauza dedusă judecării.

În ceea ce privește respingerea în rest a cererii de chemare în judecată, Curtea a apreciat că organele de inspecție fiscală au reținut obligațiile fiscale suplimentare de plată și accesorii acestora în sarcina reclamantei, în concordanță cu normele fiscale în vigoare.

Prin sentința civilă nr.x din 30 septembrie 2010 s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei de completare a dispozitivului sentinței civile nr.x din 26 mai 2010 având ca obiect omisiunea instanței de a se pronunța în ceea ce privește suma de x lei cu titlu de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și majorările de întârziere aferente.

Împotriva sentinței civile nr.x din 26 mai 2010 au formulat recurs, în termen reclamanta și pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs se încadrează în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, invocându-se greșita aplicare a legii de către toate părțile în ceea ce privește soluția de admitere în parte a acțiunii.

În motivele de recurs recurenta-reclamanta critică soluția instanței de fond pentru faptul că nu s-a admis în totalitate acțiunea astfel cum a fost formulată, având ca obiect decizia nr.23 din 26 mai 2008 emisă de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras Severin, decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr.x din 29 februarie 2008 și a raportului de inspecție fiscală nr.x din 29 februarie 2008 emis de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj.

Se arată că respingerea în rest a acțiunii este greșită pentru suma de x lei reprezentând impozit și majorări de întârziere aferente și pentru suma reprezentând redevența minieră suplimentară stabilită în sarcina sa pentru perioada verificată cuprinsă între 1 iulie 2006 - 30 noiembrie 2007 în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei. Se arată că în mod greșit nu a fost însușit modul de calcul al redevenței aplicat de reclamantă, deoarece

raportul a fost făcut la prețul de producție al pietrii în carieră, iar sumele încasate de la beneficiar pentru lucrările executate au fost repartizate conform analizelor de preț, respectiv 6 lei/tonă de piatră produsă și 20 lei/tonă transportată.

Transportul a fost efectuat de diverși transportatori și achitate acestora, instanța de fond înlăturând în mod nejustificat concluziile raportului de expertiză din care rezultă calculul corect efectuat de reclamantă.

Recursurile declarate de autoritățile pârâte se încadrează în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, criticând ca nelegală soluția de admitere în parte a acțiunii recurente și solicitându-se admiterea recursurilor în sensul respingerii ca neîntemeiate a acțiunii și menținerii ca legal emise a deciziei de impunere nr.x din 29 februarie 2008 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.x din 29 februarie 2008 pentru suma totală de x lei reprezentând impozit pe profit, impozit pe venitul microîntreprinderilor, TVA, redevența minieră, impozit pe dividende, impozit pe venitul din salarii plus accesoriu pentru suma contestată de x lei.

Aspectele de nelegalitate fiind comune ambelor recursuri, Curtea le va expune, la analiza și se va pronunța motivat, prin considerentele comune ambelor recursuri.

În primul rând, în ceea ce privește impozitul pe dividende stabilit suplimentar și anulat în parte pentru suma de x lei se arată că recurenta-reclamanta nu a contestat această sumă în cadrul contestației administrative formulate și în cadrul acțiunii și pe cale de consecință, instanța de fond a dat mai mult decât s-a cerut fiind aplicabile și dispozițiile art.304 pct.6 Cod procedură civilă.

Se arată în ceea ce privește soluția de admitere, care s-a bazat pe concluziile raportului de expertiză contabilă, că în mod nelegal atât instanța de judecată, cât și expertul au luat în considerare acte depuse de reclamanta-recurentă act contabile care nu au fost prezentate cu ocazia controlului și nu au fost depuse în faza soluționării contestației administrative, respectiv nota contabilă de stornare a bonului de consum nr.x din 30 septembrie 2005 sau documentul nr.x din 31 decembrie 2006, în condițiile în care administratorul petentei a semnat declarația pe propria răspundere potrivit căreia a pus la dispoziția controlului toate actele contabile aferente perioadei verificate. Se apreciază că actele depuse ulterior sunt „pro causa” și nu pot fi luate în considerare, nerezultând scăderea din gestiune a pierderii în sumă de x lei, recurenta-reclamanta modificând înregistrări contabile ulterior controlului.

Se arată că în mod greșit instanța de fond și-a însușit concluziile raportului de expertiză referitoare la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în raport de perioada verificată 1 ianuarie 2006 -31 decembrie 2006 și cu privire la suma reprezentând TVA în cuantum de x lei aferent pierderilor în cuantum de x lei nejustificate de societate

la data controlului.

Se arată de recurente-pârâte că în mod greșit instanța de fond a înlăturat nejustificat și nelegal obiecțiunile formulate de recurente pe motiv că documentul nr.x/31 decembrie 2006 nu există la data controlului, repunerea stocurilor în gestiune nefiind operată din punct de vedere contabil anterior întocmirii raportului de inspecție.

Se depune acte în susținerea recursurilor.

Analizând recursurile declarate în cauză. Curtea constată următoarele:

Recursul declarat de recurenta- reclamantă deși în termen declarat și motivat nu a fost timbrat, nefiind scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Deși legal citată cu mențiunea de a-și timbra recursul declarat conform deciziei de îndeplinire a procedurii de citare aflată la fila 78 dosar recurs, recurenta- reclamantă nu și-a îndeplinit această obligație legală.

Pe cale de consecință, Curtea conform art.312 (1) Cod procedură civilă și în raport de dispozițiile art.20 din Legea nr.146/1997 va anula recursul declarat de recurenta-reclamanta ca netimbrat.

Recursurile declarate de autoritățile pârâte, Curtea le apreciază pentru următoarele considerente ca nefondate, urmând a le respinge ca atare, considerentele fiind comune ambelor recursuri declarate în cauză.

Sentința atacată este legală și temeinică fiind dată cu aplicarea corectă a legii, în cauză nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.304 pct.6 și 9 Cod procedură civilă.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Curtea de Apel x sub nr. x2008 la data de 25.11.2008 reclamanta SC x ȘRL x a chemat în judecată în calitate de pârâte pe Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea Deciziei nr.x/26.05.2008, emisă de D.G.F.P. Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații, prin care i s-a respins contestația formulată, înregistrată inițial la D.G.F.P. Dolj sub nr.x/31.03.2008; anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/29.02.2008 și a Raportului de inspecție fiscală nr. x/29.02.2008, emise de D.G.F.P. Dolj - Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește obligațiile fiscale suplimentare de plată și accesorii acestora, în valoare totală de x lei: impozit pe veniturile microîntreprinderilor: x lei; majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor - x lei; penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor: x lei; impozit pe profit: x lei; majorări de întârziere aferente impozitului pe profit: x lei; taxă pe valoare adăugată suplimentară: x lei; majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentare: x lei; majorări de întârziere aferente taxei pe valoare

adăugată suplimentare nedeclarate și nevirate în termenul legal la bugetul general consolidat: x lei; redevență minieră: x lei; majorări de întârziere aferente redevenței miniere: x lei; cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. x pronunțată la data de 26 mai 2010 Curtea de Apel Timișoara a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC x SRL x în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras - Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj și în consecință a anulat în parte actele administrativ fiscale reprezentate de: decizia nr. x/26.05.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras - Severin - Serviciul Soluționare Contestații, decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.x/29,02.2008 și Raportul de Inspecție Fiscală nr. x 29.02.2008 emis de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj - Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește obligațiile fiscale suplimentare de plată în valoare de x lei cu titlu de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, x lei cu titlu de majorări de întârziere și x lei cu titlu de penalități de întârziere aferente sumei de x de lei; x lei reprezentând impozit pe profit, precum și majorări de întârziere aferente acestei sume; x lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar și majorările de întârziere aferente acestei sume; x lei reprezentând impozit pe profit; x lei reprezentând TVA determinată suplimentar și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei; x lei reprezentând impozit pe dividende.

Curtea a respins în rest acțiunea formulată de reclamantă, menținând celelalte dispoziții ale actelor administrative fiscale atacate, obligând totodată pârâtele la plata către reclamantă a sumei de x lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu parțial avocat și expert, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar.

Curtea nu va reține ca fondat motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.6 Cod procedură civilă deoarece recurenta-reclamanta a contestat obligațiile suplimentare de plată stabilite în sarcina sa, prin raportul de inspecție fiscală nr.x din 29 februarie 2008 (filele 256 - 257 dosar fond). în mod corect instanța și a însușit concluzia raportului de expertiză contabilă, ținând cont că pentru perioada supusă verificării 1 iulie 2005 - 31 decembrie 2006 organele de control au calculat în plus un impozit în sumă de x lei, impozitul pe dividende care trebuia calculat de către organele de control fiind în sumă de x lei reprezentând impozit pe dividende care trebuia corect calculat de organele de control. In mod corect s-a reținut că reclamanta nu datorează această sumă, dar că datorează accesorii aferente întregului impozit real de x lei deoarece nu a plătit până la data controlului impozitul pe dividende calculat și înregistrat în contabilitate.

În ceea ce privește susținerile din recurs privind celelalte sume reținute de instanța de fond ca nefiind datorate, Curtea le va aprecia ca neîntemeiate pentru următoarele considerente:

Instanța de fond, în justificarea soluției de admitere în parte a acțiunii a

analizat ansamblul probator administrat, cate și raport de expertiză, inclusiv obiecțiunile formulate de autoritățile pârâte. În cadrul probei cu acte, recurenta-reclamantă și-a justificat acțiunea, respectiv nelegalitatea actelor de impunere contestate inclusiv cu acte noi care nu au fost depuse în vaza administrativă de soluționare a contestației formulate.

Dar luarea în considerare a tuturor actelor nu infirmă legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de fond pronunțându-se în raport de întregul probator administrat direct în prezenta cauză.

În ceea ce privește suma de x lei consemnata de organele fiscale ca baza impozabila a impozitului pe veniturilor microîntreprinderilor al anului 2005, la care a fost calculat un impozit de 1,5% în suma de x lei .majorări de x lei, plus o penalitate de x lei este nejustificata a fi reținuta în sarcina reclamantei. Astfel fiind, și suma de x lei cu titlu de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, suma de x lei cu titlu de majorări de întârziere și x lei cu titlu de penalități de întârziere aferente sumei de x de lei nu sunt datorate de către reclamanta.

De asemenea, organele de inspecție fiscală, au constatat în luna decembrie 2006 că, societatea, în baza procesului verbal de pierderi nr.x/31.12.2006 (anexa nr.9 RIF) a scăzut din gestiunea de produse finite următoarele cantități: 2.130 mc buștean fag gater în valoare de x lei, 253,62 mc buștean fag furnir în valoare de x lei și 94,60 mc buștean sub STAS în valoare de x lei, pentru care a întocmit anterior, bonul de consum nr.x/31.12.2006 și anexa nr. 10 RIF) , înregistrat în registrul jurnal general la pozițiile nr.404-406 (anexa nr. 11 RIF), societatea neputând prezenta normativele sau alte documente din care să rezulte legalitatea și modul de determinare a acestor pierderi de produse finite.

Totodată, organele de inspecție fiscală, arată că pierderile înregistrate se referă la produse finite, pentru care anterior au fost întocmite documente de recepționare, astfel că, acestea nu pot fi considerate pierderi tehnologice. Organele de inspecție fiscală, au constatat în luna decembrie 2006 că, în baza bonului de consum nr.x/31.12.2006 (anexa nr. 12 RIF), societatea a descărcat gestiunea de produse finite cont 345 " Produse finite " cu 520,898 mc lemn foc în valoare de x lei - poziția nr.403 din registrul jurnal general, și în baza bonului de consum nr.297/31 .12.2006 (anexa nr. 13 RIF) cu 378,404mc buștean sub STAS în valoare de x lei - poziția nr.408 din registrul i jurnal general.

Curtea de Apel a constatat astfel ca prin înregistrarea contabilă de corectare s-au repus în stoc produsele finite și reziduale scăzute inițial, fiind corectate înregistrările de scădere din gestiune. Prin urmare, impozitul pe profit determinat suplimentar de organele de control, în sumă de x lei nu este legal și nici nu este datorat la fel și accesoriile aferente acestuia.

Din verificarea documentele de evidență contabilă, organele de inspecție fiscală, constată că în luna ianuarie 2006. au fost înregistrate cheltuieli în sumă de x lei, aferente anului 2005 - an în care societatea era plătitoare de impozit pe -

venitul microîntreprinderilor. Suma de x lei reprezintă contravaloarea facturii seria x.2006 emisă de SC x SRL x pentru "închirieri bunuri" în valoare totală de x lei din care TVA în sumă de x lei; facturii seria x nr.x/02.11.2005 emisă de SC x SRL x - "chirie pentru lunile iunie 2005-noiembrie 2005" în sumă de x lei din care TVA în sumă de x lei, precum și a facturii seria x nr.x/25.01.2006 emisă de SC x SRL x - "chirie pentru lunile decembrie 2005-ianuarie" în sumă de x lei din care TVA în sumă de x lei. Organele de inspecție fiscală au invocat prevederile art.6, alin.(1) din Legea nr.82/1991, cu modificările și completările ulterioare precum și prevederile pct. 41 și pct.45 , Secțiunea 6 - Principii contabile generale din O.M.F.P.nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că suma de x lei, reprezentând cheltuieli aferente anului 2005, când societatea era plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor, este nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2006, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de x lei.

În raportul de expertiză fiscală s-a reținut că organele de control nu puteau calcula impozit pe profit pentru facturi înregistrate de societate în luna decembrie 2007 și pentru care s-a calculat și înregistrat impozit pe profit, în sumă de x lei, care este influențat și de operațiunile impozabile din facturile cuprinse în tabelul atașat lucrării.

Prin urmare, Curtea de Apel a reținut că reclamanta nu datorează suma de x lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar și majorările de întârziere aferente acestei sume, precum și suma de x lei reprezentând impozit pe profit. În schimb pentru aceasta din urma suma, datorită înregistrării cu întârziere a facturilor menționate, reclamanta datorează accesorii aferente perioadei de întârziere, de la data emiterii fiecărei facturi și până la data înregistrării.

În ceea ce privește TVA, perioada verificată este cuprinsă între 01.06.2006-30.11.2007. În această problemă organele de inspecție fiscală, au constatat că în luna decembrie 2006 au fost diminuate nejustificat stocurile de produse finite pentru material lemnos în valoare de x lei, așa cum a fost prezentat și la Capitolul III, pct.2. - impozitul pe profit, în Raportul de inspecție fiscală nr.x/29.02.2008.

Se reține în actele administrative fiscale că întrucât, pentru diminuarea nejustificată a stocurilor, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare prevăzute la art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit art.128, alin (4), lit. d) din același act normativ, cantitățile de material lemnos ieșite nejustificat din gestiunea sunt asimilate livrărilor de bunuri. Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează TVA colectată în valoare de x lei aferent sumei de x lei, reprezentând pierderi și consumuri nejustificate de material lemnos.

De asemenea, urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat ca în luna septembrie 2005, s-a diminuat nejustificat stocurile de produse finite cu suma de x lei, așa cum a fost prezentat în detaliu la Capitolul III, pct.1 - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în Raportul de inspecție fiscală nr.x/29.02.2008, în perioada martie - mai 2005 nu au fost înregistrate în evidența contabilă facturi în valoare totală de x lei din care TVA în valoare totală de x lei, așa cum a fost prezentat și la Capitolul III, pct.2. - impozitul pe profit, în Raportul de inspecție fiscală nr.x/29.02.2008.

De asemenea, ca urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au mai constatat: societatea nu a înregistrat în perioada verificată factura fiscală nr.x/31.10.2006 în sumă totală de x lei din care TVA x lei, aceasta fiind înregistrată și declarată la organul fiscal teritorial în luna decembrie 2007-decont de TVA înregistrat sub nr.x/07.02.2008.

Față de cele arătate mai sus, pentru perioada 01.06.2006-30.11.2007, controlul a determinat suplimentar TVA de plată în suma de x lei. De asemenea, pentru taxa pe valoare adăugată nedeclarată și nevirată în termenul legal la bugetul general consolidat, precum și taxa pe valoare adăugată determinată suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de x lei (x lei aferentă taxei pe valoare adăugată determinată suplimentar + x lei aferentă taxei pe valoare adăugată nedeclarată și nevirată în termenul legal la bugetul general consolidat.

Curtea de Apel a mai constatat ca din conținutul procesului verbal nr. x/31.12.2006, rezultă pierderi de calitate a unor produse finite și reziduale care nu se pot valorifica către terți, deoarece nu îndeplinesc parametri tehnici de calitate, urmând a fi valorificate ca și consumuri interne. Din raportul de expertiza fiscală rezulta ca în luna decembrie 2006, societatea corectează această scădere din gestiune, prin documentul nr. x/31.12.2006, efectuând următoarea înregistrare contabilă (anexa nr. 2/3) : 711 = 345 : - x (în roșu) înregistrarea contabilă, de corectare, care se regăsește în registrul jurnal general din luna decembrie 2006, precum și în fișele conturilor 345 și 711.

Prin înregistrarea contabilă de corectare s-au repus în stoc produsele finite și reziduale scăzute inițial.

Organele fiscale nu au contestat aceasta susținere a expertului, statuata prin raportul de expertiza întocmit. Astfel fiind, taxa pe valoare adăugată determinată suplimentar de organele de control, în sumă de x lei nu este legală și nici nu este datorată, la fel și accesoriile aferente acesteia.

Soluția instanței de fond prin care a fost admisă în parte acțiunea reclamantei este legală și temeinică, fiind justificată pentru toate sumele constatate a fi nelegal impuse. Aceasta deoarece prin răspunsul la obiecțiuni s-a arătat că procesul verbal de control, care a constatat anumite nereguli în evidența contabilă a societății, ca urmare a verificării prin sondaj, este contrazis de remedierile contabile ulterioare, în raport de documentele justificative

înregistrate ulterior și de stornările ulterioare. Prin răspunsul la obiecțiuni, însușite în mod corect de instanța de fond, s-a reținut care sume sunt legal datorate, în raport de toate înregistrările contabile inclusiv cele ulterioare controlului, în măsura în care priveau perioada controlată pe toate sumele reținute în raportul de inspecție fiscală- răspuns la cele 8 obiecțiuni formulate - filele 306 -316 dosar Curtea de Apel Timișoara.

Față de cele expuse mai sus. Curtea în baza art.312 (1) și (2) Cod procedură civilă va respinge ca nefondate, recursurile declarate de recurențele-pârâte, menținând ca legală și temeinică sentința pronunțată de instanța de fond.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN
NUMELE LEGII DECIDE:

Anulează, ca netimbrat, recursul declarat de recurenta-reclamantă S.C." TG x" SRL împotriva sentinței civile nr.x din 26 mai 2010 a Curții de Apel Timișoara-Secția de contencios administrativ și fiscal.

Respinge ca nefondate recursurile declarate de recurențele -pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj împotriva sentinței civile nr.x din 26 mai 2010 a Curții de Apel Timișoara-Secția de contencios administrativ și fiscal.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 17 mai 2011.

JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,

X